

5 kwietnia 1930 r.

E 046, 5/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 1530.

Paul Nussbaum
(Wiedeń, Austrija).

Kl. ~~37a~~

37a, 5/10

Żelazobetonowy strop z pustaków.

Zgłoszono 17 lipca 1920 r.

Udzielono 5 lutego 1925 r.

Pierwszeństwo: 10 stycznia 1914 r. (Austrija).

Niniejszy wynalazek dotyczy ulepszeń w ustroju stropów żelbetonowych z pustaków umocowanych na żelaznych prętach nośnych z postawionych na rąb płaskowników zapomocą żelaznych wsporników wieszarowych. Istota wynalazku polega na tem, że pustaki zapomocą żeber wystających ze ścian bocznych są zawieszone w wycięciach wsporników wieszarowych i że dolne części ścianek pustaków przylegają w miejscu ich zawieszenia do dolnej powierzchni wsporników.

Jeden ze sposobów wykonania stropu według niniejszego wynalazku jest przedstawiony na rysunku. Mianowicie fig. 1 przedstawia przekrój stropu, fig. 2 — schematyczny rzut poziomy szkieletu żelaznego, służącego do zawieszenia pusta-

ków, fig. 3 i 4 — wspornik żelazny wieszarowy w powiększeniu w rzucie poziomym i pionowym.

Według fig. 1 żelazne wsporniki wieszarowe składają się z blachy, zaopatrzonej w skrzydła a_1 , a_2 , wytłoczone z jednego kawałka w ten sposób, że oba skrzydła łączą się ze sobą sprężynowo i tworzą w środku wykrój b , zwężający się ku dołowi, zapomocą którego opierają się w odpowiednich odstępach o płaskowniki nośne c . Skrzydła a_1 , a_2 są zaopatrzone w swej górnej części w wykroje d , d_1 , służące do włożenia weń żeber pustaków, i posiadają w bok wygięte występy e , e_1 , które wykonują się równocześnie z wykrojami d , d_1 przy wytłaczaniu wsporników wieszarowych, a które służą do uniemożliwiania po-

chylenia się pustaków przy wkładaniu (fig. 3 i 4). Z powodu sprężystego połączenia skrzydeł wsporników oraz zwięźającego się środkowego wykroju, można zastosować płaskowniki nośne różnej grubości.

Pustaki f mają kształt dźwigara skrzynkowego, w środku zaopatrzonego w ściankę wzmacniającą, o bocznych rozszerzających się ku dołowi ściankach, posiadających żebra g , skierowane ku dołowi, zapomocą których zawiesza się pustaki na wspornikach. Poniżej żebrowych ścian bocznych pustaków posiadają wnęki, służące do pomieszczenia wsporników wieszarowych oraz złoza betonowego, a kończą się następnie u dołu poziomymi występami h , leżącymi w dolnej płaszczyźnie stropu i łączącymi pustaki od spodu w jedną całość. Występy h przylegają bezpośrednio do podobnych występów sąsiedniego pustaka i tworzą wspólnie rodzaj rynienki, uniemożliwiającej wypływanie wlewanego betonu.

Zewnętrzne strony pustaków posiadają profilowane występy m , celem powiększenia łączności między wlewanym betonem i pustakami. W tym celu też wsporniki wieszarowe a są zaopatrzone w odpowiednie otwory n , względnie wykroje. Ewentualnie mogą otwory n służyć do włożenia żelaznych prętów, wzmacniających cały szkielet ustroju.

Układanie pustaków f oraz budowa stropu odbywa się w sposób następujący.

Z początku zawiesza się wsporniki w odpowiednich, równych odstępach na płaskownikach nośnych c , najlepiej w szachownicę (fig. 2); odległość wzajemna poszczególnych wsporników odpowiada długości pustaka; następnie układa się płaskowniki nośne na murach we właściwych odstępach, równających się szerokości pustaka, podkładając pod pręty odpowiedniej grubości cegły celem utrzymania pożądanego poziomu stropu. Wówczas zawiesza się pustaki f , zapomocą występów g , w wykrojach wsporników a ; wreszcie wlewa się w puste przestrzenie rynienkowe k rzadki beton i wykonuje zwierzchu płytę l pożądaney grubości.

Zastrzeżenie patentowe.

Żelbetowy strop pustakowy na żelaznych prętach nośnych z ustawionych na rąb płaskowników, opierający się na nich zapomocą żelaznych wsporników wieszarowych, znamienny tem, że pustaki (f) są zawieszone na wycięciach (d, d_1) wsporników wieszarowych (a) zapomocą żebrowych (g), wystających ze ścian bocznych pustaków, i że dolne części ścian pustaków (h) przylegają do dolnej powierzchni wsporników wieszarowych.

Paul Nussbaum.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

